

рівня «просіюють» ринок, відстежуючи успіхи і невдачі окремих спортсменів. Помічених перспективних спортсменів беруть на замітку, дають їм грошову оцінку і потім запрошують на роботу. У той же час спортсменів, не демонструють обнадійливих результатів, переводять у резерв або дублюючий склад.

3. Спеціальна система ціноутворення: питання про ціну того чи іншого спортсмена на професійно-орієнтованих ринках праці дуже важливий з кількох причин. По-перше, ціни на професійних спортсменів, як правило, досить високі, по-друге, потенційні таланти спортсмена і його можливості невизначені, по-третє, професійний спорт вельми ризикований в плані отримання травм та ушкоджень [2].

Література:

1. Борисова О.В. Рынок труда в современном теннисе: особенности функционирования. Изд-во Национальный университет физического воспитания и спорта Украины. 06.2012

2. Галкин В.В. Экономика профессионального спорта. URL: <http://vadimgalkin.ru/sport-2/sport/economics> (дата обращения: 12.01.2019).

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Гулага Я.С.

Науковий керівник: Семенов А.І.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасний світ базується на нових поняттях, які проникають із однієї сфери життя в іншу. У наш час можливі комбінації, котрі раніше не могли прийти на думку, адже світ рухається та змінюється із стрімкими темпами. Економічні аспекти у спорті завжди відігравали суттєву роль. В Україні спорт завжди був на головному місці, але його не завжди підтримували із економічної точки зору.

Щоб зробити точний аналіз економічних аспектів розвитку підприємств у сфері фізичної культури і спорту України, треба звернути увагу на те, що є наявність низки протиріч, головними серед такі, як: активне проникнення у сферу фізичної культури і спорту ринкових відносин; зміну ролі держави у забезпеченні життєдіяльності фізкультурно-спортивних організацій [1].

Треба впровадити в країні механізм фінансування спорту за рахунок прибутків від спортивного бізнесу, як це робиться у багатьох країнах світу. В Україні відсутня система фінансування фізичної культури і спорту через реалізацію спортивних лотерей, які роблять людей багатими обходячи закон, а спортсмени у той час отримують низькі зарплати та тренуються в жахливих умовах, які залишилися ще із 20-го століття. Ці проблеми відображенні в указі Президента України «Про національний план дій щодо реалізації державної

політики у сфері фізичної культури і спорту». На даний момент, депутати розробляють акт на врегулювання цієї проблеми [2].

Наступним кроком треба, з'ясувати, яку роль відіграє економіка у сфері фізичної культури і спорту. Дізнатися, сучасні аспекти економіки та підприємств, котрі впливають на розвиток фізичної культури. Зрозуміти та порівняти тенденції закордонного впровадження економіки підприємств у спорт, порівняно із нашими. Зрозуміти, як відіграє економіка підприємств у розвиток фізичної культури і спорту. Знайти вдалі шляхи розвитку для економіки підприємств та спорту.

Одним із визначальних протиріч сучасного етапу розвитку економіки фізичної культури і спорту в Україні є гостра невідповідність між намаганням держави зберегти провідну роль в забезпеченні життєдіяльності сфери і її обмеженими ресурсними можливостями [3].

Ще на етапі формування про те, що саме становлення ринкових відносин в нашій країні у сфері фізичної культури поки що не вдалося забезпечити саме використання можливостей ринку в інтересах суспільства, які згодом пішли на користь нашій Україні, її економіці й підприємству, котрі почали би швидко розвиватися із часом удосконалюватися. Яскравим прикладом є саме стан речей у професійному спорті. Роль держави стосовно цього виду фізкультурно-спортивної діяльності мала б полягати в тому, аби за допомогою вдалих рішень наша влада все-таки зорієнтується саме на структурі професійного спорту ще до моменту їхнього започаткування на застосування найбільш прийнятних з точки зору суспільства моделей функціонування, які із плином часу перейдуть до наступних поколінь.

Джерелами їхнього фінансування були би саме цільові кошти галузевих профспілок та членські внески. Сьогодні із ряду причин вони фактично позбавлені вказаних джерел існування, їх притисняють та прагнуть вижити із економіки, інші підприємства. У нашій країні йде протиріччя малого бізнесу та великого. Великі підприємства намагаються позбутися усіх своїх конкурентів, як умова швидше й zostалися лише із такими, як вони. Намагаючись повернути із усіх сил свої втрачені позиції, керівництво товариств звертається до держави за фінансовою підтримкою незважаючи на те що державі не вигідно допомоги їм, щоб адаптуватись до вимог ринку, які із року в рік змінюються та знайти нові форми економічних стосунків зі споживачами фізкультурно-спортивних послуг. Україна, завжди була спортивною країною, наших видатних спортсменів знають по всьому світу, але час минає й на зміну старих, приходить нове покоління, їм треба дати усі умови для тренувань та відпочинку, щоб вони досягали не менших висот чим їх попередники [4].

Для здійснення цього треба, створити систему, котра буде вигідна обом сторонам, та узяти під жорсткий контроль, щоб її обидві сторони виконували, то ми зможемо побачити не тільки нові досягнення у спорті, але й розвинену економіку в Україні. Завдяки створенню цієї системи – спорт буде процвітати, будуть нові спортсмени у нашій чудовій країні, а економіка зможе стати однією із самих стійких у світі, як і наші великі спортсмени.

Література:

1. Гадайчук Д.Л. Результати досліджень з питань використання фінансових ресурсів організаційно-управлінськими структурами у спорті вищих досягнень. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2004. № 13. С. 29-39.

2. Імас Є.В., Мічуда Ю.П. Протиріччя економіки фізичної культури і спорту в перехідних суспільних системах. *Економіка та держава*. 2008. № 2. С. 40.

3. Професійний спорт. Під заг. ред. С.І. Гуськова, В.Н. Платонова. К.: Олімпійська література, 2007. 253 с.

4. Ярова Н. Методи адміністративно-правового регулювання у галузі фізичної культури та спорту. *Адміністративне право*. 2008. № 11. С. 75-78.

ДЖЕРЕЛА ПРИБУТКУ У ПРОФЕСІЙНОМУ СПОРТІ

Жученко Д.Г.

*Науковий керівник: Шевченко В.І., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Під ліцензуванням у професійному спорті розуміється продаж підприємцям прав на застосування символіки ліги, клубу (емблема, назва команди, портрет чи ім'я гравця тощо) у своїх інтересах. Між лігами, клубами, спортсменами з одного боку та виробниками з іншого укладаються угоди, згідно з якими останні за певну винагороду отримують право розташування відповідної символіки на своїх товарах.

Зазвичай ціна ліцензованого товару вища за ціну такого ж товару без відповідної символіки на 10-15%, із яких від 3 до 9% відраховується лігам, клубам чи певним спортсменам.

За повідомленнями засобів масової інформації у 1996 р. NBA отримала від ліцензування товарів 2,6 млрд доларів прибутку.

Результати досліджень свідчать, що кожний долар, який вкладається у ліцензійну програму, приносить прибуток 3-5 і навіть більше доларів. Тому професійні ліги, асоціації, команди і окремі спортсмени надають великої уваги ліцензуванню.

За даними журналу «Фацнешл уорлд» продаж ліцензованих спортивних товарів збільшився з 5,5 млрд у 1985 р. до 20,0 млрд доларів наприкінці 1990-х років. Ця тенденція спостерігається не лише у північно-американському, а і в європейському професійному спорті. Керівники Європейських ліг очікують суттєвої активізації індустрії ліцензійних товарів. З цього приводу уряд Португалії прийняв навіть спеціальний законопроект, що був спрямований на захист комерційних прав пов'язаних з проведенням у цій країні у 2004 р. чемпіонату Європи з футболу. Його мета – підтримка офіційного бренду, торгових знаків і ліцензованих товарів, які повинні бути легально захищені від всіх форм піратської діяльності.